

16. Vorarlberg: Silnice konkurenční zřizují se konkurencí obce, jež se stanoví u silnic I. třídy zemským zákonem, u silnic II. tř. usnesením zemského sněmu; zřízení silnic obecních a cest jest povinností obce. Správu silnic konkurenčních obstarávají zvláštní silniční výbory (§§ 7 a násl. zák. ze dne 15. února 1881 č. 9 z. z.). Náklady na železniční příjezdy mají býti hrazeny, nedojde-li k dohodnutí po dobrém, konkurencí dle §§ 6—11 zák. ze dne 26. ledna 1873 č. 19 z. z.

Jednotlivé, právě citované silniční zákony obsahují dále ještě více méně podrobná, teritoriálním poměrům odpovídající ustanovení o technice silniční stavby, zvláště ohledně šířky silnic, o příkopech, o svahu, o štěrkování, o sázení alejí, čištění silnic atd. Dále jest v jednotlivých silničních zákonech politickým úřadům vykázáno právo dohledu nad udržováním silnic v dobrém stavu. V podrobnostech nutno však poukázati na jednotlivé silniční zákony samy.

Silnice celní.

I. Pojem.

Silnice celní jsou celní a vodní cesty, po nichž vstup a výstup zboží přes čáru celní jest dovolen. Silnice celní jsou v každé krajině zvláštními vyhláškami uvedeny ve všeobecnou známost a jakožto takové označeny (§ 20 cel. a mon. ř.).

II. Silnice celní jsou v místech, kde celní čáru protínají, vyznačeny sloupy a tabulemi, dle jichž tvaru a barvy nápisu lze, jako při městištích, seznati kategorii úřadu, k němuž celní silnice vedou (sloupy černožlutě natřené; pro vedlejší úřady celní I. třídy a vyšší úřady tabule tvaru kulatého, nápis červený na bílém poli; císařský orel nad nápisem. Pro vedlejší celní úřady II. třídy tabule tvaru čtverhranného; nápis černý na bílém poli; císařský orel pod nápisem). Vede-li celní silnice přes stanici opovídací, připojí se na tabuli silniční ještě toto: Přes stanici opovídací v nebo do Vede-li cesta k několika úřadům celním, jest jich jména až ku křižovatce uvést. Úřady celní a stráž finanční mají pečovati o zachování těchto znamení v dobrém stavu.

III. Cesty vedlejší.

Silnice a cesty, které nejsou takto označeny, jsou vedlejší. Přejed čáry celní po těchto silnicích jest zakázán. Tolikéž jest celní cesty pro zboží, které podléhá bezvýjimečnému zákazu vývoznímu, dovoznímu nebo průvoznímu, za cesty vedlejší považovati. Na pobřeží moře nebo na ostrovech, ležících v celním území, uvedeny bývají přístavy, do nichž lze se zbožím přijeti, veřejně oznámeny. Všechny ostatní přístavy, zálivy, průplavy atd., které nejsou označeny jakožto cesty celní, jsou cestami vedlejšími.

IV. Po cestách celních, které vedou ku celnímu úřadu vedlejšímu třídy I., může zpravidla veškeré zboží, které bezvýjimečnému zákazu nepodléhá, vystoupiti i vstoupiti. Celní silnice, které ku celnímu úřadu vedlejšímu třídy II. vedou, jsou ve příčině celního styku jen pro ono zboží otevřeny, které tyto úřady bezvýjimečně, nebo jen ve množství obmezeném vylíti mohou (§ 22 cel. a mon. ř.).

V. Na pohraničních vodách jsou místa, kde zboží na lodi dopraveno nebo z lodi vyloženo býti smí, úředně označena a kromě těchto míst není žádné lodi dovoleno jinde zakotviti, neb jinak (provazy, čluny, prkny neb jinými plujícími tělesy se břehem se spojit) (§ 13 cel. a mon. řádu).

VI. Doprava zboží přes čaru celní po silnicích celních nesmí se ani při vstupu ani při výstupu díti před východem nebo po západu slunce; rovněž i vykládání a nakládání zboží na vodách pohraničních jest mimo dobu denní zapovězeno. Železnice, které čaru celní protínají, byly rovněž za silnice celní prohlášeny (říš. zák. č. 175, č. 45 z r. 1857).

Síně zpěvní viz Podniky hudební.

Skladiště.

I. Pojem a význam.

Skladiště jsou podniky, jež po živnostensku uschovávání zboží na cizí účet ve zvláště k tomu určených místnostech obstarávají. Zatím co poměry skladišť v Rakousku byly min. nař. ze dne 19. června 1866 č. 86 ř. z. poprvé zákonně upraveny, povstaly ve vědě i v praxi hlasy závažné, jež k nutnosti zákonného uspořádání skladišť poukazovaly, zvláště se vztahem k vynikajícímu národohospodářskému významu těchto. K tomu přistoupila dobrozdání obchodních a živnostenských komor a odborníků a interesentů, slyšených v poradě u ministerstva obchodu v prosinci r. 1887, kteří se rozhodně vyslovili pro reformu poměrů skladišť, která by obchodním zájmům vyhovovala. To pohnulo vládu, že předložila poslanecké sněmovně předlohu, která poměry skladišť důkladně upravuje. Také poslanec Dr. Kaizl podal poslanecké sněmovně dotýčný návrh, a podal jím samým navrženou předlohu. Ostatně dala i poslanecká sněmovna výraz nutnosti reformy zákonodárské týkajícího se poměrů skladišť tím, že v sezení dne 16. března 1887 u příležitosti debaty o stanovách bank, vládu resolucí k podání předlohy vybídla. Nutnost vydání nového zákona, kterým by k umožnění a rozvoji poměrů skladišť přispěti se mělo, udávala se také z toho, že dosud jen málo skladišť, a to nikoli účelně zařízených, pohotově bylo, jež proto svému velikému národohospodářskému významu nevyhovovala; zvláště nemohla býti také postrádána svobodná skladiště, která zatím následkem nových kořalečních a cukerních zákonů v živnostenskoprávním vztahu na zákonném podkladě nutnými se stala. Ve svých poradách o dvou dotčených zákonných předlohách (vlád. předl. a návrh Kaizlův) přiklonil se výbor poslanecké sněmovny k návrhu referenta, který sice samostatné uspořádání látky obsahoval, přes to však se podstatně opíral o vládní předlohu. Tím přijal za své výbor zásady vládní předlohy (viz zprávu národohosp. výb. posl. sněm.). Zákon ze dne 28. dubna 1889 č. 64 ř. z. obsahuje ustanovení, jež se týkají zařízení a provozování veřejných skladišť.

II. Živnostenskoprávní ustanovení (§§ 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 44 a 48 cit. zák.).

Skladiště dělí se ve veřejná a soukromá skladiště a v skladnice.

A. Veřejná skladiště vyznačují se trojím směrem: koncesí, povinností uschovávatí zboží na cizí účet, vydáváním indosovatelných skladních listů, a jsou: o ústavy povahy veřejnoprávní. Veřejná skladiště jsou podrobena řadě obmezení a naopak zase požívají zvláštních zákonných výhod.

1. Náležitosti dosažení koncese. Uchazeči mají prokázati:

a) svéprávnost;
b) zachovalost podnikatele a je-li jím právnická osoba, zachovalost jejího zástupce;

c) průkaz stanoviště, místní polohy a zařízení skladiště, dále udání druhu zboží, jež se bude ukládati, zvláště podléhá-li clu nebo daním ze